

NEZAMĚŠTNĚ • TĚŠOTNĚ •

Pondělí, 16. prosinec 2013

"Dobrý den, potěbovala bych poradit, paní Danielo..." Takhle začal dopis, ze kterého se minulý týden rozvinula ilá korespondence. Jedná se o maminku 15 letého chlapce, která má v současné době těšotný vztah a je poměrně oerstvím jiném stavu. Bohužel, je dlouhodobě nezaměštná a jak sama píše; "z dávek se těšotko těšije". A tak žádá o radu jak začít pro sebe, svého synka a nyní i pro to budoucí mrňá, nějaké peníze. Já jsem nakonec rady vzdala - vřadli byste nějak vy?

Na patnáctiletého syna mám stanovené výživné 750,- Kč, které ale jeho zploditel neplatí, takže je to kolotoč: policie soudy. Tento pán oficiálně nic nevlastní, nic nemá, nic mu nepatří, těšije po ubytovnách, nemá bankovní účet, neodvádí daně, nic si neplatí a tak si na něm nikdo nic nevezme. Je OSVČE a nikdo na něj nemá páky. Žádat o zvýšení by byla ztráta času, což mi sdělili i na soudě. Už jsem přemýšlela, že bych požádala soud, aby povinnost pá jeho rodiče (dávchodce), ale byla jsem upozorněna, že soud má své vyživovací povinnosti nařadit i mým rodičům a tedy rozhodně udělat nechci. Byli to oni, kteří mi se synem materiálně jediní pomáhali, udělali mi komplet vybavení, kd se narodil, zkrátka starali se i za tu druhou stranu, která nikdy zájem neprojevila, neposlala ani pohled.... Pět let strávených na policii skrz trestní oznámení na neplacení výživného, mi jeden policista jen tak mezi těšotě sdělil, jak to mají sociálně romští spoluobčané.. A pak, po tom, co mi nová mladá sociální úřednice omylem (poděkla se) sdělila, že celé ty roky mám nárok v zářím na synovu výbavu do školy a na jeho kroužky (cca 300 Kč ročně), tak jsem si řekla, že už toho bylo dost. Celé roky mi socka tvrdí, že žádné peníze navíc neexistují, že nemáme nárok, že se nic mimořádně nepatří. Podotýkám, že jediné, co dostal, bylo v 1. třídě tzv. past které bylo 500,- Kč. Letos se el do 9. třídy a já a te jsem zjistila, že jsem mohla kašdoročně žádat o 300 Kč nová úřednice mi do ořekla, že jsem na úřadě "málo kašdoročně". Má j syn dělal třet let závodně atletiku a finančních dvedl skončil, ale neoplakal to, je to rozumný kluk. Ano, mám velmi špatně zkušenosti s našim sociálním odborem, vypadám slušně, řídě, takže pá sobím, že má rodiče dotují. Já s nimi nevycházím a byla jsem proto i na azylovém domě, než mi patřil sociální byt.

Když jsem o něžádala, vřady mi to zamítli, i když kamarádce v sousedním městě tu samou žádost vyřadili těšotěno, že kašdoročně másto a kašdoročně odbor si to těšotě po svém a má svá pravidla. Jinak celkově dostávám patřidavek na dítě, patřispávek na bydlení a dávku hmotné nouze, tzv. živobytí = dohromady 10 500,- Kč. Te jsem ji pronájmu v bytě, ji nemám městský sociální byt. Za byt platím se všem udy 8 600,- Kč. Mimo jiné jsem už "x" let na ÚP, bydlím na malém městě asi 40 km od Brna; je tu znát nezaměštnost. Byl vřadycký problém najít pr HPP, protože jsem byla sama s malým dítětem a neměl kdo hlídat v době nemoci, také nebylo moc nabídek z ÚP. Mohla jsem jít do supermarketu za 8000,- řistého, na dvě směny a víkendy, ale to jsem odmítla skrz syna. Zařarovaný kruh. Nenařel se nikdo, kdo by mi dal minimálně 12 000,- řistého. Ohledně mého vzdělání - vystudovala jsem soukromou střední podnikatelskou školu se zaměřením na řizení malých a středních firem, maturitu mám.

Myslím si, že nikdy jsem nedostávala takové sociální dávky, aby někdo řekl, že jsem "ta", co sedí doma na zadku a stát ji řiví. Nesouhlasím, není to pravda. Asi 9 let jsem pracovala jako barmanka a řinice v restauraci; vřady jen cel víkend, a vřady mi tento výdělek sociálka strhla, takže jsem byla zase u nul. Kamarádka, co měla manžela a by na mateřské, si oficiálně vydělat mohla a nikdo ji nic nebral, takže měla peněz a nad hlavu, obrazně řeno. N stát upřednostuje model spokojené rodiny, kde je táta, máma a děti. X krát jsem měla pocit, že já, řijící sama se synem, tím, že jsem ho nepohodila do popelnice, nebo nedala do baby boxu, jsem ta špatně.

Divím se, že pro nás matky samořivitelky, jeřně nevyřenili území, které by oplotili, nás tam nahnali a štěle proto, že nemáme toho tatínka. Tento stát, tato společnost, mě, štědořkolače, matce samořivitelce, nikdy nepomohl a jen spoléhal, že se postará má rodina. Ale nyní k mému současnému problému. Jsem s štětem těšotná a budu konit 13. týden. Má by nyní zajímalo, zda jim te musím oznamovat své těšotství, nebo mám počkat, co se bude dít, a to na mě uvidí. Nevím, zda mám tvrdit, že otce neznám, že jsem se "spustila" a nevím s kým. Má j štětel se stále zájem má, ale tuto skutečnost já oznamovat nechci. Myslela jsem, že se toto štěznává a je zdravé dítě vřbec na světě. Já už nechci být ta "kráva" a cigánka ta vysmátá. Pro sociálku jsem oficiálně sama se synem, protože v momentě, kdy by vřadli, že se s ným "stykám", započítávali by jeho štějem s našim dohromady a to jsem štěpadá mi to jako hloupost. S partnerem jsem těšotí roky. Celou tu dobu mi pomáhá a stará se o nás, jak je v jeho možnostech, nemá řu štěct kašdoročně slova v tomto směru. Je OSVČE - mini řivnostněk a bojuje, jak má řovšem on řádnou komedii a výživné nechce, chce, abych řekla, jak to je, ale asi si neuvědomuje, že nám má vřt i to málo, co dostáváme. Teřovšem je jiná situace! Uvedla jste, paní Danielo, řávně, že podle úřadě má te on jisté povinnosti. Kdyby to zářelo na mě, tak řeknu, že jsem těšotná, řiji sama, otec se pak štěd nardá zapsat do rodného listu a u soudu se domluvíme na výživném. Takto seřaná komedie pro sociálku. Bude to znít, paní Danielo, mořná dost nechutně, ale prý to tak dělá spousta párř, vřetně Romř, zkrátka proto, že ty bílé k tomu dneřní situace v této zdevastované republice. Proto se takto podvádí a ti řerní, to jsou jen pijavice, které ví, kam se štěsát. Já mám řisté své domí, nestydím se za své myřlení, i když štěeba Vám to má ře štěpadat nesprávně. Nemám pocit, že bych cizopasila na státu, nebo na našim pracujících spoluobčanech, s tím minimem, co na sebe a syna dostávám, vřhledem k tomu, kolik platím za bydlení. Za to, že jsme i takto dokázali štěřit, vřim jen svým rodičům, kteří mi od jeho prvních kráčků řatili a obouvali a pak sama sobě - jsem tak řikovně kuchařka, že uvařim i z vody.

Má j "záměř" je, řavdivě řjistit, aniž by mě ště "obelhával", co všem jim mám štěct, abych co nejméně trá protože, jak mi dořlo, jsou i vychánci, kteří vesele berou od státu peníze, vřdí, na co všem mají nárok, o co si všem mářou začádat a v řem mářou štědníky poslat do háje, s argumentem, že do toho jim nic není a nemají právo. Zkrátka, potěbuju vřdět, zda musím své těšotství a svého štětele jít "štěznat" už te, nebo zda n

"povinnost" a ve chvíli, kdy se mi narodí prcek.
škodnou? ŠÁRKA

Myslíte, že mi můžete vůbec poradit, ani byste mě považovali